

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 6C/162/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214202981
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2015:1214202981.5

Rozhodnutie

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom JUDr. Radoslavom Svitanom, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO 36 234 176, v konaní zastúpeného Advokátskou kanceláriou Korytár s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, proti odporcovi: O. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom XXX XX D. XXX, v konaní zastúpenému advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, v konaní zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 738,34 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 129,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 129,94 eur od 22.03.2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšnej časti sa návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov konania, vrátane vedľajšieho účastníka na strane odporcu, n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 6.2.2014 na Okresnom súde Bratislava II domáhal, aby súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 738,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 626,65 eur od 4.2.2014 do zaplatenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že uzavrel s odporcom ako dlžníkom dňa 12.10.2010 Úverovú zmluvu č. 4010048903, ktorou sa zaviazal poskytnúť odporcovi dohodnutý úver vo výške 700,00 eur s možnosťou navýšenia a odporca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli úverové zmluvné podmienky. Poskytnutý úver sa odporca zaviazal splácať v pravidelných splátkach, ktorých počet, výška a termíny splatnosti bol určený v zmluve. Odporca nedodrжал platobnú disciplínu vyplývajúcu zo zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil. Ku dňu podania žaloby predstavuje dlh odporcu sumu 738,34 eur, z toho istina 117,21 eur, úrok 85,68 eur, zosplatnená istina 348,53 eur, pokuta (ušlý úrok) 57,08 eur, poistenie 18,15 eur, poplatok za možnosť zmeny splátky 1,20 eur, úrok z omeškania 110,04 eur, dopočítaný úrok 0,45 eur. Odporca dlžnú sumu navrhovateľovi neuhradil.

Okresný súd Bratislava II z dôvodu miestnej príslušnosti postúpil vec Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou.

Vyšší súdny úradník Okresného súdu Bánovce nad Bebravou výzvou z 28.7.2014 vyzval navrhovateľa, aby sa vyjadril, či súhlasí, aby súd vydal platobný rozkaz, v ktorom prizná úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne, teda nie 0,024 % denne (čo je 8,76 % ročne). Navrhovateľ na túto výzvu (podaním doručeným

súdu dňa 15.8.2014) uviedol, že s tým súhlasí. Súd následne vydal platobný rozkaz, ktorý sa však nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, preto ho súd uznesením č. k. 6C/162/2014-52 zo dňa 12.11.2014 zrušil. Následne podaním doručeným súdu dňa 28.11.2014 navrhovateľ opätovne uviedol, že žiada, aby súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 738,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 626,65 eur od 4.2.2014 do zaplatenia a zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania. Ten istý petít (zhodný s pôvodným petitom žaloby) uviedol navrhovateľ aj v podaní doručenom Okresnému súdu Bratislava II dňa 29.6.2015 (ktoré bolo Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou postúpené dňa 9.7.2015). Vzhľadom k tomu, že vyššie uvedená výzva vyššieho súdneho úradníka, ktorou boli znížené úroky z omeškania, nebola vecne správna, a vzhľadom na nové podania navrhovateľa, ktorými obnovil pôvodný petít svojej žaloby, súd považoval za platný pôvodný petít a neprihliadal na súhlas navrhovateľa s nižšou výškou úrokov z omeškania.

Podaním doručeným súdu dňa 27.8.2014 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS oznámilo vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu.

Odporca sa písomne vyjadril k návrhu podaním doručeným súdu dňa 12.6.2015. Uviedol, že ide o spotrebiteľskú vec, pričom zmluva neobsahovala obligatórne náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, a to dátum konečnej splatnosti poskytnutého úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Konečná splatnosť poskytnutého úveru musí byť uvedená konkrétnym dátumom, čo v predmetnej zmluve nie je uvedené. Okrem toho navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 700 eur a odporca mal úver splatiť 24 mesačnými splátkami po 51,46 eur. Konečná výška úveru tak predstavovala sumu 1 235,04 eur (24 x 51,46 eur), hoci v zmluve bolo v rozpore s touto skutočnosťou uvedené, že celková čiastka splatná spotrebiteľom činí 1 147,92 eur. Pokiaľ ide o RPMN, tá bola uvedená v zmluve variabilne, t. j. neurčito, a nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Keďže čerpaný bol úver v sume 700 eur a odporca doposiaľ uhradil navrhovateľovi sumu 570,06 eur (ako vyplýva z navrhovateľom predloženého splátkového kalendára), navrhovateľ má právny titul iba na zaplatenie neuhradenej časti čerpaného úveru v sume 129,94 eur. Nárok navrhovateľa v sume 608,40 eur považuje odporca za neoprávnený a nedôvodný, preto žiada návrh v uvedenom rozsahu zamietnuť a priznať aj náhradu trov konania.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení doručenom Okresnému súdu Bratislava II dňa 29.6.2015 (ktoré bolo postúpené tunajšiemu súdu dňa 9.7.2015) okrem zopakovania tvrdení uvedených už v žalobe reagoval na námietku odporcu týkajúcu sa neurčitého a nesprávneho uvedenia RPMN v zmluve. Uviedol, že presná hodnota RPMN je závislá na dni poskytnutia úveru. Táto informácia je uvedená na lícnej strane úverovej zmluvy, rovnako ako informácia, že presná výška RPMN bude klientovi oznámená po poskytnutí úveru, s čím klient súhlasil.

Vzhľadom na skutočnosť, že v zmysle § 29 ods. 6 a § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) ide o drobný spor, súd konal a rozhodol podľa § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania. O možnosti prejednávania veci bez pojednávania, ako aj o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 O.s.p. boli účastníci písomne poučení.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise, a to: Splátkový kalendár (s prehľadom jednotlivých úhrad odporcu), Úverová zmluva zo 16.10.2010, Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver, Informácie o poistení dohodnutom zmluvou, Výzva k splateniu celého úveru z 30.1.2012, Poštový podací hárok zo 6.3.2013, a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 16.10.2010 úverovú zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového úveru odporcovi vo výške 700,- eur. Výška mesačných splátok bola v zmluve určená na 51,46 eur, počet splátok 24, ročná úroková sadzba 51,16 %, RPMN od 64,0 do 72,3 % v závislosti na dni poskytnutia úveru, celková čiastka splatná spotrebiteľom 1 147,92 eur a poplatok za vedenie účtu 0,00 eur. V kolónke „Termíny splatnosti splátok“ nie je žiaden text, ale prostredníctvom hviezdičky je tam odkaz na text písaný malým a extrémne hustým písmom: „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom

mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka.“ Ďalej je v zmluve kolónka „Poistenie výdavkov (dobrovoľné)“, v ktorej je uvedené: „Balíček Premium: Klient podpisom zmluvy súhlasí s tým, aby bol poistníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie Premium: 3,63 eur mesačne“. Na základe tejto zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi sumu 700,- eur. Odporca zaplatil navrhovateľovi v splátkach od 16.11.2010 do 31.8.2011 spolu 570,06 eur. Listom z 30.1.2012 navrhovateľ vyhlásil splatnosť celého úveru a vyzval odporcu na úhradu dlžnej čiastky 627,85 eur do 15 dní od odoslania tejto výzvy. Výzva bola odoslaná na adresu odporcu dňa 6.3.2013. Odporca po tejto výzve neuhradil nič.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a § 10 ods. 1.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, na základe čoho právne uzatvára: Medzi navrhovateľom a odporcom došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, upravenej v zákone č. 129/2010 Z. z., ktorý je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku v pomere špeciality. Skutočnosť, že išlo o spotrebiteľský úver, je možné vyvodiť z naplnenia definičných znakov spotrebiteľského úveru podľa § 1 ods. 2 a § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z., najmä že išlo o úver poskytnutý právnickou osobou, ktorá poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti, fyzickej osobe, pričom nič v zmluve ani vo vyjadreniach navrhovateľa nenasvedčuje tomu, že by bol tento úver poskytnutý odporcovi na účely jeho podnikania, zamestnania alebo povolania.

Zákon č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 9 ods. 2 ustanovuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom neuvedenie vybraných z nich (zrejme tých, ktoré je potrebné považovať za najpodstatnejšie a neopomenuteľné) v ustanovení § 11 ods. 1 sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého spotrebiteľského úveru.

V danom prípade zmluva uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom uvádza ako celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom sumu 1 147,92 eur. V skutočnosti však mal odporca zaplatiť 24 splátok po 51,46 eur, t. j. spolu 1 235,04 eur. Tento rozdiel navrhovateľ nevysvetlil, súdu je však z iných konaní známe, že navrhovateľ zvykne argumentovať tým, že od výšky mesačnej splátky je potrebné odpočítať poistné. Súd je však toho názoru, že ak má byť poistenie považované za dobrovoľné, musí byť vyčíslená osobitne mesačná splátka úveru a osobitne splátka poistného (a potom prípadne súčet). Neexistuje iný dôvod, prečo by sa v úverovej zmluve mala uvádzať výška mesačnej splátky, v ktorej je zahrnuté aj poistné, než že poistenie je považované za neoddeliteľnú súčasť úveru. V takom prípade musí byť poistné nielen súčasťou výšky mesačnej splátky (tak ako tomu v predmetnej úverovej zmluve je), ale aj súčasťou celkových nákladov spotrebiteľa. Okrem toho v zmluve samotnej nič nenasvedčuje tomu, že by bola spotrebiteľovi daná možnosť odmietnuť poistenie (aj keď v záhlaví kolónky „poistenie výdavkov“ je uvedené slovo „dobrovoľné“, je vyplnená konkrétnym typom poistenia, bez možnosti voľby). Podľa posúdenia súdom teda celková čiastka splatná spotrebiteľom bola uvedená v zmluve nesprávne, v neprospech spotrebiteľa, preto je potrebné poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatku [§ 9 ods. 2 písm. j), § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.].

Súd však považoval poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu, že v zmluve absentuje jednoznačný údaj o termínoch splátok úveru a nie je v nej uvedená výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Údaj o termíne splátok je vyjadrený (aj to len prostredníctvom odkazu hviezdíčkou na malým písmom písaný text) komplikovanou konštrukciou „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka.“ Odhliadnuc od toho, že takáto konštrukcia môže byť pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľná, dátum poskytnutia úveru, od ktorého robí táto konštrukcia závislými dátumy splatnosti splátok (a tým aj konečnú splatnosť úveru), je údaj, ktorý pri podpise zmluvy nie je známy a ani ho spotrebiteľ nemôže ovplyvniť - závisí výlučne od dodávateľa, kedy skutočne poskytne spotrebiteľovi dohodnuté finančné prostriedky. Preto takéto uvedenie termínov splátok a termínu konečnej splatnosti úveru treba považovať za nejednoznačné. Pokiaľ ide o výšku splátok, zákon uvádza medzi náležitosťami zmluvy nielen „výška, počet a termíny splátok“, ale „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Z toho je zjavné, že každá zo zložiek splátky (istina, úroky, poplatky) má byť vyčíslená samostatne (napríklad vo forme splátkového kalendára, ktorý by bol súčasťou zmluvy), teda zo zmluvy musí byť zjavné, akú časť tej-ktorej splátky pripíše dodávateľ na úhradu istiny, akú časť na úroky a akú časť na poplatky. Nič v zmluve nenasvedčuje tomu, že by bol jej súčasťou splátkový kalendár (plán amortizácie alebo iná forma uvedenia započítavania budúcich splátok) resp. že by takáto listina bola pri podpise zmluvy predložená odporcovi. Ani navrhovateľ žiadnu takúto súčasť zmluvy nepredložil súdu. Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov [§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z.] v zmluve o spotrebiteľskom úvere nemožno nahraďovať odkazom na ustanovenie § 9 ods. 3 zákona, teda právom dlžníka vyžiadať si bezplatne výpis z úverového účtu vo forme amortizačnej tabuľky - tieto inštitúty nemožno zamieňať: Na rozdiel od výpisu z úverového účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorý by mal odrážať aktuálny stav splatenia jednotlivých položiek (teda istiny, úrokov a poplatkov), údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedené priamo v zmluve majú informovať dlžníka ešte pred podpisom zmluvy o budúcich platbách a spôsobe ich započítavania.

Napokon dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru je aj nejasné uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) v úverovej zmluve. Uvedenie RPMN v podobe rozpätia dolnej a hornej hranice nespĺňa požiadavku presnosti a jednoznačnosti údaja. Tak ako pri termínoch splatnosti jednotlivých splátok resp. konečnej splatnosti úveru, ani pri RPMN nemožno akceptovať uvedenie tejto veličiny rozpätím, pričom presná výška má byť upresnená neskôr, v závislosti od dátumu poskytnutia úveru. Aj keby spotrebiteľ s takouto formuláciou súhlasil (čo je v danom prípade minimálne sporné vzhľadom na ťažko čitateľné písmo, ktorým je v úverovej zmluve uvedená poznámka „Presná hodnota

RPMN závisí na dni poskytnutia úveru“), súhlas spotrebiteľa so zmluvou ako celkom neznamená súhlas s každou jej zmluvnou podmienkou - v tom je podstata osobitnej ochrany spotrebiteľa. Pokiaľ dodávateľ nepreukáže, že tá-ktorá konkrétna zmluvná podmienka bola individuálne dojednaná (čo v danom prípade navrhovateľ nepreukázal), podlieha každá zmluvná podmienka kontrole jej prijateľnosti, aj keď je zmluva ako celok krytá podpisom spotrebiteľa. Ak teda zákon výslovne vyžaduje uvedenie RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere [§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.], takýto údaj v zmluve nemožno nahradiť odkazom na neskoršie poskytnutie informácie o výške RPMN (v danom prípade navrhovateľ nepreukázal ani dodatočné poskytnutie informácie o presnej výške RPMN odporcovi). Je pravda, že presná výška RPMN je závislá odo dňa poskytnutia úveru, avšak spotrebiteľ má už v čase podpisovania zmluvy právo vedieť presnú výšku RPMN, keďže ide o podstatnú veličinu, ktorá umožňuje porovnávanie ponúk spotrebiteľských úverov jednotlivých poskytovateľov. Presnú výšku RPMN nemožno ponechať na neskorší výpočet v závislosti odo dňa skutočného poskytnutia úveru, pretože tento deň nemôže spotrebiteľ ovplyvniť. Poskytovateľ spotrebiteľského úveru (dodávateľ) je teda (najneskôr) pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný presne vypočítať RPMN tak, že vo vzorci na výpočet RPMN použije presný deň, kedy skutočne poskytne spotrebiteľovi požadovaný spotrebiteľský úver. Neuvedenie presnej hodnoty RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere má rovnaký dôsledok ako neuvedenie žiadnej hodnoty RPMN.

Vzhľadom na absenciu vyššie uvedených náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd považoval úver poskytnutý odporcovi za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov [§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.]. Navrhovateľ má teda právo len na vrátenie istiny, ktorú odporcovi na základe zmluvy poskytol, bez zmluvných úrokov a poplatkov. Z navrhovateľom predloženého splátkového kalendára vyplýva, že odporca do podania žaloby uhradil navrhovateľovi sumu 570,06 eur. Po odpočítaní tejto už uhradenej sumy od poskytnutej istiny úveru vo výške 700,00 eur tak zostáva na úhradu suma 129,94 eur. Súd preto vyhovel návrhu len v časti zaplatenia istiny, ktorú odporca skutočne vyčerpal a nevrátil (129,94 eur), a návrh vo zvyšnej časti zamietol z dôvodu, že poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania, aj keď je úver považovaný za poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov, samotnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere považoval súd za platnú. Odporca bol teda povinný vracať navrhovateľovi poskytnutú istinu v splátkach, resp. najneskôr na výzvu navrhovateľa po zosplatnení celého úveru. Neuhradením dlhu riadne a včas sa odporca dostal do omeškania. Ako vyplýva z vyššie uvedeného skutkového posúdenia, termín splatnosti jednotlivých splátok nebol v úverovej zmluve uvedený jednoznačne, preto súd nemohol priznať úroky z omeškania z každej splátky osobitne. Za jednoznačnú výzvu na úhradu možno považovať až výzvu z 30.1.2012 na splatenie celého úveru. Navrhovateľ listinným dôkazom (poštovým podacím hárkom) preukázal odoslanie tejto (alebo podobnej) výzvy až dňa 6.3.2013, preto v súlade s výzvou súd považoval úver za splatný 15. dňom od preukázateľného odoslania výzvy, teda deň 21.3.2013. Od 22.3.2013 tak bol odporca preukázateľne v omeškaní, preto súd priznal navrhovateľovi nárok na úrok z omeškania od 22.3.2013 do zaplatenia. Z petitu a jeho odôvodnenia, ako aj z podania navrhovateľa doručeného súdu 9.7.2015 vyplýva, že navrhovateľ úroky z omeškania čiastočne vyčíslil, pričom vo vyčíslenej forme uviedol úroky z omeškania za obdobie od 15.2.2012 do 3.2.2014 a v nevyčíslenej forme žiadal o priznanie úrokov z omeškania od 4.2.2014. Teda obdobie od 22.3.2013 do zaplatenia je plne kryté návrhom navrhovateľa (nejde o rozhodnutie ultra petitem). Prirodzene, súd priznal úrok z omeškania len z istiny, nie z poplatkov ani z úrokov a zmluvnej pokuty. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 22.3.2013 bola 0,75 %, preto výška úroku z omeškania podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. je 8,75 % ročne.

O trovách konania rozhodol súd pri vyhlásení rozsudku tak, že priznal odporcovi voči navrhovateľovi právo na náhradu (pomernej časti) trov konania s tým, že jej výška bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozhodnutia. Odporca (resp. jeho právny zástupca) však nevyčíslil trovy do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, preto mu súd v súlade s ustanovením § 151 ods. 2 O.s.p. žiadnu náhradu trov konania nepriznal (keďže okrem trov právneho zastúpenia iné trovy odporcu zo spisu nevyplývali).

Súd nepriznal trovy konania ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, a to z dôvodu, že jediný úkon vedľajšieho účastníka v konaní bolo oznámenie o vstupe do konania. Vedľajší účastník neurobil žiaden ďalší úkon na podporu účastníka, na strane ktorého do konania vstúpil, teda vstup vedľajšieho účastníka do konania považoval súd za neúčelný.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie písomne na Okresný súd Bánovce nad Bebravou do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak odvolateľ nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
  - účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
  - v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
  - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
  - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
  - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
  - sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
  - odvolacím súdom má byť schválený zmier;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.